

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie jest skierowane przeciwko pkt 57, 58 i 65 zaskarżonego wyroku. Zdaniem ESDZ Sąd naruszył prawo poprzez stwierdzenie w pkt 65 swego wyroku, że ESDZ nie wykonała prawidłowo wyroku z dnia 16 grudnia 2015 r., *De Loecker/ESDZ* (F-34/15), i naruszyła prawo skarżącego do bycia wysłuchanym poprzez zaniechanie jego wysłuchania w ramach wstępnej analizy poprzedzającej wszczęcie dochodzenia administracyjnego.

W tym kontekście ESDZ twierdzi, że Sąd naruszył prawo przy ocenie okoliczności faktycznych sprawy poprzez przeinaczenie prowadzonego postępowania i pominięcie faktu, że ESDZ wysłuchała skarżącego, dając mu możliwość przedstawienia wszelkich elementów uzupełniających jego pierwotną skargę, przed przedłożeniem akt sprawy służbom Komisji do celów przeprowadzenia dochodzenia wstępnego.

Poza tym wyrok *De Loecker/SEAE* (F-34/15) został błędnie zinterpretowany w ten sposób, że nakłada on na ESDZ obowiązek wysłuchania skarżącego już na etapie postępowania wstępnego (pkt 55–57 zaskarżonego wyroku).

Wreszcie, ESDZ twierdzi, że Sąd popełnił błąd w ocenie w zakresie postępowania poprzez zastosowanie do niniejszej sprawy wniosków z wyroku z dnia 14 lutego 2017 r., *Kerstens/Komisja* (T-270/16 P) (przytoczonego w pkt 58 zaskarżonego wyroku). Sąd nie uwzględnił faktu, że w niniejszej sprawie chodzi tylko o analizę wstępną, a nie o dochodzenie administracyjne.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel București (Rumunia) w dniu 28 lutego 2019 r. — P]/QK

(Sprawa C-195/19)

(2019/C 187/44)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel București

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: PJ

Strona pozwana: QK

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy mechanizm współpracy i weryfikacji (MWiW) ustanowiony decyzją Komisji 2006/928/WE z dnia 13 grudnia 2006 r. (1) oraz wymogi ustanowione w sprawozdaniach sporządzanych w ramach tego mechanizmu są dla Rumunii wiążące?

- 2) Czy art. 67 ust. 1 TFUE oraz art. 2 zdanie pierwsze i art. 9 zdanie pierwsze TUE sprzeciwiają się uregulowaniu krajowemu ustanawiającemu sekcję prokuratury, która ma wyłączną właściwość do prowadzenia dochodzeń w sprawach dotyczących wszelkiego rodzaju przestępstw popełnionych przez sędziów lub prokuratorów?
- 3) Czy zasada pierwszeństwa prawa europejskiego, wyrażona w wyroku z dnia 15 lipca 1964 r., Costa, 6/64, EU:C:1964:66, oraz w późniejszym utrwalonym orzecznictwie Trybunału, sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, które zezwala instytucji polityczno-sądowniczej, takiej jak Curtea Constituțională a României (rumuński trybunał konstytucyjny), na dopuszczanie się naruszeń powyższej zasady w drodze orzeczeń, które nie podlegają zaskarżeniu?

(¹) Decyzji Komisji 2006/928/WE z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu współpracy i weryfikacji postępów Rumunii w realizacji określonych założeń w zakresie reformy systemu sądownictwa oraz walki z korupcją (Dz.U. 2006, L 354, s. 56).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 6 marca 2019 r. — UO/Készenléti Rendőrség

(Sprawa C-211/19)

(2019/C 187/45)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: UO

Strona pozwana: Készenléti Rendőrség

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 3 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (¹) należy interpretować w ten sposób, że podmiotowy zakres stosowania tej dyrektywy jest określony przez art. 2 dyrektywy 89/391/EWG w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (²)?
- 2) Czy w przypadku odpowiedzi twierdzącej art. 2 ust. 2 dyrektywy 89/391/EWG w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy należy interpretować w ten sposób, że art. 2 pkt 1 i 2 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy nie ma zastosowania do policjanta będącego członkiem personelu zawodowego oddziału interwencyjnego policji?

(¹) Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. 2003, L 299, s. 9)

(²) D.U. 1989, L 183, s. 1.